

Openbare bijeenkomst, Antwerpen 19 januari 1982

AANPASSING EN ESOTERIE

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik, zoals altijd, u vertellen dat we niet alwetend en onfeilbaar zijn. Het is erg belangrijk dat u zelf nadenkt, dat u zelf een oordeel vormt over alles wat er gezegd wordt.

Wat betreft het onderwerp. Wanneer u het er niet mee eens zijt dan moogt u dat gerust zeggen, maar ik zou graag eens willen praten over aanpassing en esoterie. Interesseert u dat?

Esoterie dat is natuurlijk een kwestie waar heel veel mensen mee bezig zijn. Wanneer je naar jezelf kijkt, dan heb je natuurlijk nog niets bereikt. Pas de mens die eerst tracht zichzelf te begrijpen en dit dan weer kenbaar maakt in de wereld, is waarlijk esotericus. Maar de grote moeilijkheid voor de mensen en voor de geest soms is ook dat je met dat naar buiten brengen soms wel eens vastloopt. Het wil niet altijd precies zoals je wilt.

Omdat je toch die wereld nodig hebt, al was het maar als een antwoord op wat je zelf bent en wat je zelf doet, is het belangrijk dat je leert waar je je kunt aanpassen en niet aan kunt passen. Het is gemakkelijk uit te roepen: Je moet je aanpassen, maar de vraag is: Waarom? Moet je je aanpassen aan je eisen, je idealen, je omstandigheden? Het is allemaal wel goed maar allemaal toch weer niet zo goed. Je moet dus proberen een methode te vinden om in je wereld te leven zoals je wereld is zonder daarom minder te worden dan wat je zelf bent. Als het nu te raadselachtig is, dan hoor ik het wel. Je weet het, wie het niet begrijpt die geeft een luide gil waarop ik vraag: Are you being served? Kan ik u van dienst zijn?

Wat je in jezelf bent is altijd een droomvoorstelling. Je bent namelijk niet wat je denkt te zijn, maar je bent datgene waaruit de droom voortkomt die je denkt te zijn. We denken aan onszelf altijd als toppunt van de wereld dat is duidelijk, ook als we doen alsof het niet zo is, en we stellen ons voor dat in die wereld de zaken op een bepaalde manier moeten verlopen en daar komt het eerste foutje. Want wat is het geval? Je houdt alleen rekening met je eigen beelden van juistheid en niet met het buitengebeuren. Op het ogenblik dat je nu in staat bent om te begrijpen dat het beeld dat jij je maakt van wat goed zou zijn, niet altijd klopt met wat mogelijk is, dan kom je tot de eerste vergelijking.

De vergelijking is deze: Wat zou ik willen dat de wereld was en wat kan ik in een wereld zoals die is zijn? Een antwoord op die vraag moet je werkelijk vinden want anders heb je aan alle innerlijke kracht en alle innerlijk licht niets. Er kan een mens zijn die zegt: Ja, ik vind het goed om iedere mens te dienen, en die loopt zijn benen uit zijn achterwerk tot hij bijna geen benen en geen dingen meer over heeft. Hij is verhongerd. Hij heeft niets meer en dan zegt hij: Ja, maar waar heb ik het voor gedaan? De fout ligt er in dat zo iemand uit is gegaan van een eigen denkbeeld zonder meer. Het is namelijk niet alleen nodig om die wereld te dienen, maar ook om jezelf te dienen, want wanneer je zelf niet bestaat, kun je de wereld niet dienen. Pas wanneer je zeker bent dat de kern van je wezen, -ik heb het niet alleen over je stoffelijk bestaan nu, - blijft voortbestaan, kun je misschien die uiterlijke bestaanswaarden op het spel zetten.

Een held zijn is altijd moeilijk en wat dat betreft, dames, heldinnen zijn er ook plenty en niet alleen in romantische romans. Maar een held is iemand die het mogelijke en het noodzakelijke afweegt tegen zichzelf en dan een beslissing neemt die niet alleen op zijn eigen wezen gebaseerd is maar op het geheel. Nu weet ik wel dat er heel wat helden zijn die te stom zijn om te begrijpen waar het gevaar ligt voor het te laat is en dat er ook een hele hoop helden en heldinnen zijn die iets doen omdat ze dachten dat het wat anders was. Maar wat we nodig hebben is wel degelijk moed. Het gaat er niet alleen om om te zeggen: Ja, zo moet het of zo moet het niet. Het gaat er om om de moed te vinden in onszelf al datgene wat niet past in de wereld, tijdelijk terzijde te stellen opdat we eerst kunnen beginnen werkelijk wat te betekenen in de wereld.

En wanneer je daarmee bezig bent, ach, dan zijn er weer zoveel van die dingen waar iedereen onmiddellijk dan mee bezig gaat zijn. We kunnen krachten uitstralen. Kun je dat? Waarom zou je het niet kunnen? Iedereen kan het. We kunnen zieken genezen. Ja, als je een leek bent en je hebt veel geestelijke kracht dan kun je dat. Ben je een dokter en ben je verstandig en heb je geestelijke kracht dan kun je het ook. We kunnen de mensen beter maken. Nou, dat gaat nooit. Want wat voor jou beter is kan voor die mens ziek zijn, dat weet je niet. Je kunt een ander niet aan je eigen patroon aanpassen. Dan zeggen ze: We willen dit doen vanuit een geestelijke beweegreden. Ja, best, maar welke? Wil je zelf iets meer zijn dan een ander? Nou ja, vergeet het een beetje. Want eerlijk, iedere mens heeft iemand nodig die nu en dan op zijn schouder klopt en zegt dat hij het goed doet en als niemand het doet, doe het dan zelf even, nietwaar, het is een kleine moeite.

Maar het betekent niet dat je daardoor meerwaardig wordt ten aanzien van een ander of minderwaardig. Je moet begrijpen dat elke mens die je ontmoet en elke situatie in de wereld ontmoet moet worden op precies zijn eigen verdienste, zijn eigen inhoud en dit wil zeggen dat je met een dronkelap niet begint over de blauwe knoop te praten, maar eerst over koffie. Dit wil zeggen dat je met een zieke niet praat over de noodzakelijkheid van innerlijk blij en gezond te zijn, maar dat je praat over de mogelijkheid beter te worden. Dit wil zeggen dat je met een bedroefde niet praat over het feit dat dat leed eigenlijk niet echt is, maar dat je gewoon probeert te begrijpen wat zo iemand als houvast nodig heeft. En als je daarmee bezig bent dan ga je begrijpen dat je eigenlijk veel meer begrijpt van de mensen dan je zelf begrijpt van jezelf. En in het begin denk je: Ja, wat is er eigenlijk aan de hand, oik word geleid. Daar zijn heel wat mensen die daaronder lijden. Geleid worden is maar tot op een bepaalde hoogte mogelijk, want u bent uzelf. Wat u in de wereld ontmoet, wat u erkent, wat u werkelijk iets zegt in die wereld dat is een deel van uzelf. U kunt geen dingen waarderen en erkennen waarmee u niet tenminste voor een deel harmonisch bent, een deel van die grondwaarde in uzelf bezit. Dus; wanneer u nu begint met de wereld te bekijken dan hebt u alweer een aardig spiegelbeeld van wat u zelf ondermeer bent.

En zo vormen eigenlijk de wereld buiten u en de innerlijke erkenning één geheel. Nu zult u zeggen: Ja, maar die wereld is tegenwoordig zo ellendig. Dat kan zijn. Ze staken of ze staken niet, of ze eisen, of ze pikken, ze nemen. Maar wat u daarin ziet allemaal moet toch iets zijn wat u iets te zeggen heeft. Nu kun je zeggen: Maar ja, ik bedoel het zo goed. Zeker, bedoelingen zijn erg belangrijk. De bedoeling is je stuwkracht, je richting. Maar hebt u al eens geprobeerd met rolschaatsen op de snelweg te rijden? Het gaat niet alleen om de richting, het gaat ook om de middelen, om de mogelijkheden en daarom moet je beseffen wat die wereld tegenover jou is, dat bepaalt ook de mogelijkheid die in die wereld voor jou bestaat.

Aanpassing vergt natuurlijk altijd verandering. En nu zijn wij over het algemeen geneigd te zeggen: Ja, ik ben nu eenmaal wat ik ben en ik hoef dat niet te veranderen. Maar zijn we wel wat we zijn? Dat is nu de grote vraag. Wanneer ik volledig eerlijk wil zijn dan moet ik velen voor het hoofd stoten. U kent dat allemaal: U komt op straat, u ziet daar iemand, er valt u iets op, u stapt er opaf en u zegt: Nou, wat ben jij lelijk. Dat is eerlijk, maar het is ook stom, maar dat merk je maar pas als je bijkomt in het ziekenhuis. Dus, het gaat erom dat ik mij beperk. Begin van aanpassing is beperking, beperking in de uiting van hetgeen in mijzelf als juist of waar erkend wordt. Ik moet namelijk aan de wereld alleen die dingen geven, waardoor de wereld naar mijn beste weten prettiger, gezonder, of beter wordt. Al die andere dingen, daar heeft de wereld niets aan.

In de tweede plaats moet ik wel begrijpen dat ik niet alles kan. Het is zo gemakkelijk om te zeggen: We zullen de wereld veranderen. Dat heeft de jeugd zeker al 8000 jaar lang gezegd en dan moet je kijken wat ervan terecht is gekomen. Neem me niet kwalijk, jongeren hier aanwezig, u verandert de wereld natuurlijk beter. Maar moet je die wereld veranderen of moet je jezelf veranderen? En nu is het veel gemakkelijker die wereld te veranderen.

Er zijn mensen genoeg die van alles gepreëkt hebben zonder het zelf helemaal waar te kunnen maken, want, zeiden ze, het is belangrijk dat de wereld zo wordt, maar ze waren het zelf niet en daardoor mankeerde er iets. U moet proberen eerst datgene wat u bent te bepalen. U moet dat aanpassen aan uw mogelijkheden in de wereld en u moet dan zien hoever deze mogelijkheden reiken. Misschien dat u de eerste keer net over 60 cm heen springt. Als je het vaker hebt gedaan wordt het misschien 80 cm, maar dan moet je niet denken als die afgrond of sloot 2 m breed is dan haal ik het ook. U moet steeds u van uw eigen kunnen bewust zijn; ook dat is een vorm van aanpassing en bevordert gelijktijdig de erkenning van uw innerlijk wezen en uw innerlijke juistheid. Probeer ook nooit tegen de wereld te zeggen: Ach, ik ben veel meer dan jij. Het kan wel waar zijn. Maar als het waar is is het niet leuk voor anderen om dat te horen en als het niet waar is dan beduvel je jezelf terwijl anderen meer vragen van jezelf dan je zelf kunt geven.

Kijk maar naar veel voorname mensen: allemaal managerziekte. Waarom? Omdat ze dachten dat zij zich voor konden doen als meer dan ze waren en daardoor aan eisen moesten beantwoorden die zwaarder waren dan ze aankonden. Voorkom dit. Probeer nooit teveel te doen, maar probeer wat je doet juist te doen, zo goed mogelijk. En als je dan in al wat je doet een deel van je innerlijk kunt leggen, dan zie je vanzelf ook dat dat gemakkelijker gaat. Want weet u, wanneer wij ons aanpassen aan die wereld, past die wereld zich ook een beetje aan ons aan. De wereld is uiteindelijk het antwoord dat we krijgen op ons eigen bestaan, of je dat wilt toegeven of niet. We kunnen de wereld niet beheersen als we onszelf niet kennen.

Wanneer u bewust bent van uw eigen innerlijk wezen en uw eigen kracht, dan kunt u zelfs de doden op laten staan, maar u kunt waarschijnlijk niet voorkomen dat u proceskosten krijgt vanwege de erfgenamen. De werkelijkheid is dat we alles zouden kunnen wanneer we alles zouden kennen wat in ons is. Maar zolang deze bewustzijnsvorm in ons niet is ontstaan moeten wij ons beperken.

Nu zit u in een wereld waarin aanpassing erg nodig is. Ik wil niet politiek worden, daar hebben jullie mensen genoeg voor en bovendien kan ik niet zo zinloos babbelen als de meeste van hen. O, neem me niet kwalijk, politiek geïnteresseerden, het kan wel eens zinvol zijn, maar het is vaak geheimtaal. Maar laat me dit eenvoudig stellen: Er zijn zeer veel mensen die zeer veel eisen om zeer weinig tot stand te brengen.

Wanneer nu eens al die mensen alleen zouden vragen datgene wat hen toekomt voor wat ze tot stand brengen dan zou de zaak heel anders liggen, bent u het met mij eens? Dan zou de economische crisis al voor een deel bedwongen zijn. De bureaucratie zou een eind teruglopen en zelfs in de politiek zouden de beloningen meer aangemeten zijn aan de prestaties, ofschoon dat laatste het moeilijkste is natuurlijk. Ja, wie kan er van zijn inkomen dan rondkomen? Er zijn er maar een paar die boven het minimum uitkomen. Wanneer je dan zegt: Die aanpassing betekent dus dat ik mijn eigen waarde bepaal op grond van datgene wat ik tot stand breng, dan hebt u gelijktijdig weer een kennis omtrent uzelf verworven, want alles wat je kunt is een bewijs voor wat in je bestaat. Wat je niet kunt is een bewijs voor voor wat niet juist in je bestaat, dan heb je het verkeerd gericht.

Wil je je verder aanpassen dan moet je begrijpen dat elke mens net als jij eigenlijk een heelal op zichzelf is. Elke mens ziet alles uit zichzelf, ook de buurman, ook die andere, ook die mens die het zo lelijk mis doet volgens u. Het heeft dus absoluut geen zin om die ander te willen veranderen, want hij leeft in een eigen kosmos, een eigen heelal. Het is wel belangrijk dat u uw aandeel in zijn kosmos, in zijn wereld kunt veranderen. Wanneer je jezelf verandert, verander je iets in de wereld van een andere. Wanneer je denkt dat je een ander verandert, schep je een illusie die een steeds grotere last wordt voor je innerlijk bewustzijn. Laat elke mens maar zijn zoals hij wil, met zijn fouten, met zijn dingen die u mis vindt en de dingen die u goed vindt. Probeer dan verder, en dat is ook van groot belang, uw eigen uithoudingsvermogen te testen, niet alleen naar buiten toe maar ook naar binnen toe. Probeer eens alle ballast in u, denkbeelden van zo zou het moeten en dat zou leuk zijn, eens opzij te zetten en over te houden dat wat je wereld wenst, wat je werkelijk kunt.

Door dit eliminatieproces wordt je niet allen beter bewust van wat je eigenlijk betekent, maar vind je ook als vanzelf de grondwaarden van waaruit je in de wereld kunt werken en dan blijkt heel vaak dat de dingen die je doet niet behoren tot de dingen die je het beste doet. Dan kun je niet ineens zeggen: Nu ga ik wat anders doen. Dat past niet in je wereld en dat past niet in je eigen bestaan, maar je kunt datgene wat je goed doet erbij gaan doen. Verschuif langzaam de balans van wat je denkt te moeten doen naar datgene wat u waarlijk kunt en wilt doen. Ook hierdoor verandert u de relatie met uw eigen wereld natuurlijk, maar u doet heel wat meer dan dat.

Want wat is de waarheid, hier in ons leven? Nou ja, er zijn mensen die zeggen: God, Ik ken God niet, het spijt mij. Ik ervaar wel iets dat ik zo noem, maar als persoonlijkheid, nee. Ik moet eerlijk zeggen, daar heb ik geen ervaring in. Alleen wanneer ik diep in mijzelf kijk, dan is daar iets lichtends, een vonkje, een ziel, noem het maar wat. En wanneer ik goed kijk, blijkt dat dat de bron is waaruit de kracht van alles wat ik ben, stoffelijk maar ook geestelijk, voortkomt. Wanneer ik deze vonk kan vinden, dan kan ik over alle kracht beschikken die overeenstemt met de inhoud van mijn wezen, welk voertuig dan ook mijn uiting op dit moment betreft.

Het gaat er dus om dat je in jezelf een soort innerlijke waarheid vindt waar je niet tegen in opstand komt. Dat wil dus zeggen dat je het aan moet voelen als goed, als aanvaardbaar, dat je weten moet zeggen: Het is mogelijk. Dit wil zeggen dat je innerlijk zegt: Het hoort ergens ook bij wat ik ben, wat ik wil en wanneer die dingen samen komen dan beschikken we over kracht, maar ook over alle voertuigen. En daar zit een ander geintje in. Het is natuurlijk niet zo dat u bij uzelf komt spoken, dat gebeurt alleen in een nachtmerrie. Misschien bent u ook een nachtmerrie voor een ander, dat weet u nooit, maar wat uzelf betreft, u spookt niet bij uzelf maar u hebt kwaliteiten die u vanuit uzelf kunt uitzenden. Er zijn mensen die zeggen: Ja, dat is dan een aetherisch dubbel, een astraal, enz. Laten we die namen dan maar opzij schuiven want daar gaat het niet om.

Het gaat er niet om wat van ons uitgaat, maar hoe hetgeen wat van ons uitgaat iets kan doen. U kunt iemand op afstand genezen, dat is heel erg leuk, maar wat doet dat dan? Dan kunnen we een geest postulieren, of een geestelijke brug, maar in de praktijk blijkt meestal dat het een deel van ons eigen ik is, al dan niet geholpen door een harmonische kracht elders. Dat deel van ons ik dat geleidt dan de kracht van ons wezen tot ver buiten de grens van de "persona", de figuur die we op dit moment beperkt menen te zijn.

Als alle geestelijke voertuigen in u kracht hebben, dan moet u in staat zijn te uiten wat u bent op elk geestelijk vlak. Laten we het heel eenvoudig zeggen: Wanneer je dan wilt, dan vlieg je een rondje met de Heilige Geest, want je hebt een voertuig dat in die buurt is. En wanneer je het anders wilt, dan ga je wandelen in de hemel of in zomerland of ergens anders en dan kun je in die wereld handelen, je kunt iets tot stand brengen en niet alleen maar iets beseffen of vernemen en gelijktijdig kun je op aarde bestaan en op aarde iets zijn, iets vernemen.. Je kunt dus op alle vlakken gelijktijdig werken en dat is erg belangrijk omdat hetgeen in u leeft aan voorstellingen stoffelijk is. O, zeker ook uw hemelvoorstelling, uw hiernamaalsvoorstelling zijn in wezen materieel. Ze zijn opgebouwd op uw ervaringen op deze wereld waarin u leeft. Maar wat werkelijk in u bestaat is niet door die denkbeelden begrensd. Uw voorstelling is dus niet belangrijk, maar het wezen dat u bent, en hoe beter u dat erkent, weet dus wat je innerlijk bent, hoe gemakkelijker je in al die werelden om u heen iets kunt doen.

Nu is het misschien bekend dat elke wereld op elke andere wereld kan inwerken. Iemand die iets van elektriciteit afweet die spreekt dan van een inductie-element en de eventuele transformatie van krachten. Dat betekent werkelijk op aarde dat, zonder dat er een verbinding is tussen twee leidingen, een transformator aansluit op 220 V en dan is hier alleen maar een spoel met een kern. Maar die stroom die gaat hierdoor en die gaat weer terug en dan hebt u hier weer een spoel met een kern en dan krijgt u er hier 6 V uit. Dat is wat men noemt transformatie. Het doen ontstaan van krachten in een geestelijke wereld, waardoor stromingen in een andere wereld, dus op een stoffelijk niveau, mogelijk worden. Dit is een kern van uw eigen bestaan, let wel. Maar om met die kern iets te doen moet u wel leren hoe u die transformator kunt activeren, hoe u kunt zorgen dat inderdaad uw geestelijk werk kan worden omgezet in stoffelijke invloed, in stoffelijke kracht, in stoffelijke gebeuren en daar speelt nu die aanpassing weer een heel grote rol. Weet u, het is gemakkelijk te zeggen: De wereld is mij schuldig. Maar de wereld is u in feite niets schuldig omdat het bestaan van die wereld vanuit die wereld net zo'n toeval is als uw bestaan, vanuit uw standpunt. Alle beslissingen voor het ontstaan, de ontwikkeling, worden eigenlijk genomen buiten die wereld, buiten uzelf om tot op het ogenblik dat u uzelf beseft te zijn. Dan kun je niet zeggen: Die wereld is mij iets schuldig of ik ben de wereld iets schuldig. Je kunt alleen zeggen: In die wereld moet ik mijzelf zijn, opdat ik door kan dringen tot datgene wat die wereld werkelijk is. Dat is een oud haakje, want wat die wereld werkelijk is is natuurlijk nooit wat we willen wat ze zou zijn.

Het is gemakkelijk genoeg om te zeggen: Ach ja, er is reïncarnatie. Je kunt zelfs zeggen: Al die vroegere piraten en zo die zijn er niet meer, die zijn nu belastingontvanger geworden of zo. Allemaal leuke praat. Maar heb ik te maken met vroeger of met die reïncarnatie of heb ik te maken met mijn wereld zoals ik die nu beseft en wat ik ben? En daarom moet ik niet alleen proberen in die wereld zelf te zijn of te doen, maar ik moet ook proberen in die wereld uit te stralen. Die aanpassing tussendie wereld en mijzelf is een kwestie van mijzelf beperken tot het mogelijke in de wereld op mijn eigen vlak en gelijktijdig het scheppen van het mogelijke in een geestelijke wereld op geestelijk vlak.

Dan ontstaat buiten mij, een uitwerking in mijn eigen wereld en die inwerking geeft mij dan de kracht en de mogelijkheid om veel verder te gaan met wat ik voel dat ik moet zijn in die wereld, wat ik in die wereld waar wil maken vanuit mezelve, dan anders het geval zou zijn. Commentaar?

+ *Is dat proces niet eerder pijnlijk ?*

- Voor de meeste mensen wel. Een vriend van mij heeft eens gezegd: Ach, wanneer de mens zijn ware ik aanschouwt in de spiegel van de eeuwigheid is het goed dat hij onsterfelijk is want anders schrok hij zich dood. Het is altijd een denouement, een ontmaskering. Want, weet u, wij meten onszelf van alles aan wat wij helemaal niet hebben en we vergeten van onszelf een hele boel fouten waarvan we weten dat we ze hebben maar we willen het niet weten. En het is duidelijk dat de terugkeer naar die werkelijkheid pijnlijk is, niet alleen van buitenaf. O zeker, het is pijnlijk dat je toe moet geven dat je veel meer krijgt dan je verdient, natuurlijk, want dan zou je een ander gelijk moeten geven die zegt dat je minder moet verdienen. Ook pijnlijk natuurlijk. Een stapje terugdoen, zeggen ze dan ook wel, of de buikriem aanhalen. Eigenaardig, die uitdrukking wordt het meest gebruikt door heren die bretels dragen, wist u dat? Maar goed, dat is pijnlijk. Het is pijnlijk te ontdekken dat je geen recht hebt op datgene wat je hebt aangematigd. Het is pijnlijk om te ontdekken dat veel van hetgeen je geestelijk meent te zijn eigenlijk een pretentie is en niet iets waarmee je iets kunt doen. Maar wanneer je ontdekt hoeveel je kunt doen wanneer je uitgaat van de werkelijkheid, wanneer je die aanpassing doormaakt, dan krijg je zoveel plezier in wat je nu wezenlijk en echt kunt doen dat je eigenlijk veel minder rouw hebt over datgene wat je vroeger misschien meende te kunnen doen of meende te hebben. Dus is het maar een tijdelijke pijn, dat wou ik alleen maar zeggen.

Na het antwoord ga ik maar weer verder en dan gaan we dat heel simpel en heel vlot doen. Esoterie hebben we allemaal nodig. Wanneer je niet weet wie je bent kun je nooit echt iets zijn. Esoterie is voor ons niet alleen maar een middel om geestelijk beter te worden, het is vooral iets om als levend wezen meer echt te worden. Het is dwaasheid om te ontkennen wat in je leeft aan frustraties en aan begeertes, aan denkbeelden, aan verwerping, aan verwijten, noem maar op. Erken gewoon dat ze er zijn. Probeer niet ze te onderdrukken. En wanneer je erkent dat ze er zijn, vraag je dan af: Hoe kan ik er iets mee doen? Pas wanneer je dat doet, kom je verder. Je leeft in een wereld die heel sterk gaat veranderen, ik kan u dat niet allemaal precies gaan uitleggen, anders ga ik over mijn spreektijd heen, maar u moet maar zo rekenen: De tegenstellingen worden in dit jaar en ook in een deel van het volgend jaar groter. Bij die tegenstellingen zit één gunstige invloed, nml. dat men wat evenwichtiger is dan je op het eerste gezicht zoudt veronderstellen. Dus om het anders te stellen: Er wordt meer gepraat dan geslagen, daar waar het er opaan komt. Maar in zo'n jaar moet je toch wel degelijk terug naar de werkelijkheid en die werkelijkheid is natuurlijk nooit prettig.

Zoek je in jezelf naar je eigen wezen en wat je werkelijk bent dan weet je ook wat je van die wereld op dit moment meent te kunnen en te mogen verwachten. Dan ga je niet uit van datgene wat anderen volgens die verwachtingen doen, dan ga je uit van wat je zelf bent en dan probeer je die verwachtingen zelf waar te maken. Dan heb je verder te maken met een wereld waarin de maatstaven veranderen. Wat honderd jaar geleden heel normaal was, wordt nu beschouwd als iets ezelachtigs. Wat vandaag modern heet, pardon, progressief tegenwoordig, dat is overmorgen weer zo ouderwets en orthodox dat je eigenlijk niet precies meer weet waar je ermee aan moet. Wanneer we ons vastbinden aan geformuleerde denkbeelden dan zullen we nooit gelijke tred kunnen houden met de wereld om ons heen en dit wil zeggen dat wij ons denken steeds weer moeten baseren op de wereld zoals die is, niet op de wereld zoals we denken dat die zou kunnen zijn.

Antwoorden op de wereld zoals die is betekent ervaring opdoen voor de wereld zoals die wordt. Wie vandaag reageert op de werkelijkheid van vandaag, vindt in zichzelf nu al wat morgen van hem vraagt en omgekeerd, wat die wereld morgen zal kunnen geven. Het is heel belangrijk. En dan zeggen de mensen: Hoe kan ik daar op de ene of de andere manier wat aan doen? Mediteren? Natuurlijk is dat goed, zolang het niet een middel wordt om te ontvluchten aan de werkelijkheid. Je kunt natuurlijk je spieren verrekken door op je navel te kijken maar of je daar nu enig inzicht mee bereikt is toch maar de vraag. Dat kan alleen wanneer je werkelijk in harmonie bent met de wereld zoals die is en wanneer je innerlijk wezen op elk niveau in harmonie is met alle werelden zoals die zijn. Gebruik meditatie als een middel om jezelf te vinden, om in jezelf wat licht te vinden, maar zodra je dan rust en licht gevonden hebt en misschien enige kennis, pas het toe in de wereld. Loop niet weg voor de feiten. Feiten zijn niet altijd aangenaam, maar ze moeten aanvaard worden omdat zonder dit het niet mogelijk is iets tot stand te brengen. Denk niet dat esoterie of aanpassing alleen maar manieren zijn, een soort gedrag. Ze zijn beide noodzakelijk voor ons bestaan als geest, als ziel, als mens. Dit betekent ook discipline: zelfdiscipline, maar ook het aanvaarden van gezag voor zover je voelt dat dit aanvaardbaar is voor jou. Het betekent getrouw zijn aan je beloften en aan je woord want dat zijn verplichtingen die je in jezelf hebt op je genomen. Aanvaard nooit een verantwoordelijkheid zonder dat je innerlijk ja kunt zeggen. Maar wanneer je het doet, hou je er dan aan tot wanneer je beseft duidelijk maakt dat dit voor jou niet meer klopt. Zorg dan dat anderen geen schade ervaren van je eigen terugtreden. Probeer je innerlijke kracht op de wereld uit te stralen. Wanneer je in jezelf die rust, die vrede en dat licht vindt en niet bang bent om de waarheid omtrent jezelf te aanvaarden, dan zul je ontdekken dat je met je geestelijke middelen en krachten ontzettend veel kunt doen in je wereld. Door te werken en met die geestelijke kracht en met die uitstraling en met je eigen persoonlijk gedrag kun je bereiken dat de werelden van de mensen dicht bij elkaar komen te liggen. Wanneer we eindelijk een wereld hebben waarin alle dingen eenzelfde betekenis krijgen kunnen we weer met elkaar spreken, kunnen we elkaar innerlijk, zowel geestelijk als menselijk verstaan.

Zolang wij blijven staan op ons eigen innerlijk wereldje, deze eigenaardige constructie, die stelling die we hebben opgebouwd uit allerhande veronderstellingen, zullen we nooit met een ander kunnen spreken in waarheid. Dan blijft er ergens een heel diepe kloof tussen ons en het andere. De mensheid van deze tijd zal moeten leren weer werkelijk met elkaar te spreken, we weer werkelijk naar elkaar te luisteren, weer werkelijk en harmonisch samen te werken. Ze zou moeten leren dat je niet zonder meer de wereld kunt onderwerpen aan jezelf en dat het dwaas is jezelf zonder meer aan een veronderstelde wereld te onderwerpen. Je moet proberen jezelf te blijven en gelijktijdig met die wereld samen te gaan. Het houdt in dat je zeker jezelf soms zult moeten beheersen, zult moeten overwinnen. Dat je je soms moet zetten tot zaken die je minder prettig vindt. Maar het betekent ook dat je daarvoor kunt komen tot de vernieuwing die deze tijd nodig heeft.

Wanneer we kijken naar deze tijd: Aquarius, wanneer we kijken naar de werking van alle krachten uit de kosmos en de periode van verandering, wanneer we kijken naar de planetaire evenwichten, invloeden van beoordeling, dan is het duidelijk dat in deze jaren de wereld een heel ander aanzien krijgt, of de mens dat nu wil of niet. Maar dan is het juist belangrijk dat de mens weet wat er gebeurt, aanvoelt wat er zich ontwikkelt, waar maakt wat er noodzakelijk is opdat niet de wereld de mens zover vooruit komt dat hij zich niet aan kan passen; opdat de mens niet zozeer vernietigend ten aanzien van zijn wereld te werk gaat dat hij zijn eigen levensmogelijkheden aanmerkelijk, misschien wel totaal beperkt.

Deze dingen in deze tijd zijn belangrijk. En daarom zeg ik: Voor eenieder die het beste wil is het niet voldoende mooie theoriën te koesteren of mooie gebeden te zeggen. Dan zul je door moeten dringen tot wat je bent, tot jezelf. Je zult gebruik moeten maken van wat je bent en de mogelijkheden die je hebt om in de wereld iets te veranderen, iets waar te maken waarin je zelf volledig wilt geloven. Pas dan is het mogelijk dat deze wereld in korte tijd een enorme ontwikkeling ondergaat. Volgens de prognoses van de Orde zou dit het geval moeten zijn ongeveer in het jaar 1990-1992. De meest gevaarlijke periode, die heeft ze ook berekend, ligt tussen dit jaar en het einde van het jaar 1984! We menen dat, wanneer nu voldoende mensen leren, hoe beperkt dan ook, meer zichzelf te zijn en hun werkelijke mogelijkheden waar te maken in de wereld, er een grotere kans is dat de gevaren overwonnen worden, dat die wereld werkelijk een wereld wordt waarin de mensen weer een eenheid vormen. Kortom, een wereld waarin de Babylonische verwarring die het materialisme tot stand heeft gebracht wordt opgeheven, zodat stof en geest weer waarlijk samen kunnen gaan op een wereld die tot dat doel is geschapen.
Commentaar?

+ Ik had graag nog een vraag gesteld als het mag. Hoe definieert u groeien?

- Groeien definieer ik altijd als een zich verder uitbreiden, hetzij in mogelijkheden, in intensiteit of zelfs omvang op basis van de kern van waaruit het gehele proces plaats vindt en waarbij het proces wordt bepaald door de omzetting die in de kern mogelijk is.

Vrienden, ik dank u voor uw aandacht en ook voor uw geduld. Het was voor mij een genoegen hier en daar flitsen van begrip te zien oplichten.
Goeden avond.

Onze tijd is een tijd van de ondergang van het religieuze: de doorlopende vitaliteit van het religieuze is tenonder gegaan, het volk is ofwel bijgelovig ofwel onverschillig. De leidende groepen van de maatschappij zijn agnostisch of sceptisch, de politieke leiders zijn huichelaars, de jeugd is in open strijd met de gevestigde orde en met het van oudsher gevestigde gezag. Men probeert allerlei Oosterse godsdiensten en meditatietechnieken. Het grootste gedeelte der mensen is aangetast door het verval der tijden.

Uit de "Annalen" van de Romeinse geschiedschrijver Tacitus. Tekst uit de jaren 30 voor Christus.

O D V O D V O D V O D V